

ugens digt

Langfredag
 af Gabriela Mistral

April måneds sol er endnu hed og god og plovfuren venter glinsende af håb; men opfyld ikke dens dybe længsel i dag, for i dag lider Jesus.

Vend ikke agerens jord. Lad hånden ligge stiltfærdigt på ploven; tilså først marken når den engang giver os håbet tilbage, for Jesus lider endnu.

Han svedte blod i olivenhavens nat, hørte den han elskede fornægte sig tre gange.

Men end slår kærlighedsrebellen hjerte, han lider endnu!

For du, bondekarl, sår med had i hjertet, og jeg bærer nag når natten falder på, og et barn går i dag og græder som en mand, og Jesus lider.

Han hænger stadigvæk på korsets træ og hans læbe bæver af frygtelig tørst. Jeg hader mit brød, min sang og min glæde, for i dag lider Jesus!

Digtet "Langfredag" er skrevet af den chilenske forfatter og nobelpristager Gabriela Mistral (1889-1957). Nyoversat af Malene Boeck Thorborg til bogen "Mistral i udvalgt", der netop er udkommet på Bureauefs Klassikerbibliotek.

Hver onsdag bringer vi et digt eller en salme fra en aktuel udgivelse.

Læs på lørdag

Forfatteren Karsten Skov har tilegnet sin nye roman om Første Verdenskrig til sin søn, der døde som fireårig og ligger begravet ved siden af en soldatermindehøj.

Kristeligt Dagblad Læserklub

Begrænset antal billetter

Nyhed: Gabriele Münter

Kristeligt Dagblads læsere inviteres til en særømsvisning på den helt nyåbnede udstilling Gabriele Münter på Louisiana lørdag den 5. maj kl. 12.15. Den tyske maler Gabriele Münter (1877-1962) er mest kendt for sit forhold til og samarbejde med Wassily Kandinsky, og meget af hendes kunst er stadig ukendt. Det rådes der bod på med denne udstilling – i øvrigt 100 år efter Münter udstillede første gang i Danmark – hvor hendes ofte overvældende farverige værker præsenteres i tematiske sektioner med blandt andet portrætter, landskaber og interiør.

Prisen inkluderer entré til museet, særømsvisning samt kaffe/te og en scone eller kringle, der kan nydes i Louisiana Café (cafékupon udleveres i indgangen).

Læserpris: 135,-

Tid og sted:
 Lørdag den 5. maj kl. 12.15
 – du er velkommen fra kl. 11.00, hvor museet åbner.
 Louisiana, Gl. Strandvej 13, 3050 Humlebæk
 Modested: Foyeren i hovedindgangen (garderoben i Louisiana Butiks underetage)
 Tilmelding finder sted på www.k.dk/louisiana
 Tilmelding er nødvendig, da deltagerantallet er begrænset.

Bestil billetter på www.k.dk/louisiana

Vreden mod Svenska Akademien udstiller en farlig venstrepopulisme

Balladen om Svenska Akademien fremstilles som en kamp for ligestilling mod et forældet patriarkat. Men den idé er misforstået og udtryk for en farlig identitetspolitik, der risikerer at få Skandinavien til at ligne et overvågningssamfund, mener lektor **Marianne Stidsen**

interview

AF **ULRIK STRØJER KAPPEL**
 kappel@k.dk

Striden i den store svenske kulturinstitution Svenska Akademien handler ikke alene om en kamp mod enkelte menneskers fejltrin. Det er også en kamp mod en hel kultur af kvindeundertrykkelse, tavshed og vennetjenester, der kulminerede med, at fornyeren Sara Danius, der skulle bryde med patriarkatet, blev sat på porten af de samme gamle mænd, der i sin tid havde valgt hende til sekretær.

Sådan fremstiller særligt den svenske presse ifølge forskeren Marianne Stidsen de interne magtkampe og den kritik, der de seneste uger har spredt kriseoverskrifter om Svenska Akademien i store dele af verden. Men i virkeligheden er mediedækningen fordrejet, for det handler slet ikke om køn, undertrykkelse eller et opgør mod et patriarkat, mener Marianne Stidsen, der er lektor på institut for nordiske studier og sprogvidenskab ved Københavns Universitet. Hun har fulgt udviklingen tæt og mener, at medierne forsøger at spænde det berømte akademi for en identitetspolitisk stridsvogn.

"I mine øjne er sagen om Svenska Akademien en udløber af MeToo-bevægelsen, og begge er udtryk for en farlig venstrepopulisme, der efterhånden er blevet så mainstream, at ingen tør sige den imod. Bortset fra Svenska Akademien, der ved ikke at lægge sig fladt ned, men insistere på retsprincipper, har mødt en mur af vrede," siger hun. Protesterne mod akademiet kulminerede offentligt i sidste uge ved en række demonstrationer i Sverige for den nu forhenværende sekretær Sara Danius, hvor mange bar sløjfebluser som sympatierklæring.

Problemet er ifølge lektoren, at den svenske presse, siden sagen begyndte i efteråret, har forsøgt at fremstille Svenska Akademien som en rådende institution, der på grund af en indspist kultur har banet vejen for, at en såkaldt kulturprofil med stærke relationer til akademiet angiveligt har begået overgreb og optrådt krænkende. Dette skulle blandt andet være sket under arrangementer, der har været støttet af akademiets midler.

Men i modsætning til eksempelvis Roskilde Universitet, der tidligere på året lovede en række tiltag efter nogle kvindelige studerendes anklager om krænkelser, har akademiet stået fast. De har

stået fast ved juran, og ved, at det må være op til advokater og politiet at afgøre, om der er noget galt, mener Marianne Stidsen. Og ikke den offentlige gabestok, der i hendes øjne i månedsvis forsøgte at presse akademimedlemmet Katarina Frostenson til at træde tilbage. Frostenson, der er gift med den anklagede

kulturprofil, trak sig dog samtidigt med Sara Danius. Marianne Stidsen henviser til, at akademiet i fredags valgte at overlade en intern advokatundersøgelse af forholdene omkring kulturprofilen til politiet og i hendes øjne dermed har markeret, at man ikke forsøger at skjule noget.

Marianne Stidsen

► **Født i 1962.** Dr.phil. fra Københavns Universitet i 2015 og lektor ved institut for nordiske studier og sprogvidenskab. Har speciale i nordisk litteratur, postmoderne litteratur og kulturdebat og har udgivet en række artikler om køn og feminisme. Stidsen skrev i marts kronikken "Krænkelserkulturen er gået for vidt", i Politiken, hvilket skabte stærke reaktioner. Hun har ad flere omgange forsøgt at gøre op med forestillingen om at opdele litteraturen i højre- og venstreorienteret.

FOTO: JACOB EHRBAHN/RITZAU SCANPIX

"Akademiets ageren viser, at det har taget anklagerne seriøst. Men det har ikke været nok for de skandalehungrende medier. De har enøjnet fremstillet sagen som en kønskamp mod forstokkede, reaktionære mænd, men det er forkert. De mænd har jo udpeget en kvinde som leder, så der er grænser for, hvor reaktionære de kan være," fortæller hun.

Ud over den verserende sag, der indtil videre har betydning, at en håndfuld af akademiets 18 medlemmer har forladt posten, handler det også om en større bevægelse, der spredt sig med lynets hast i særligt de skandinaviske lande. Den identitetspolitiske bølge er skulpet ind over Norge, Danmark og især Sverige fra USA og vokser skridt for skridt, mener hun. "Man har længe været opmærksom på højrepopulismens trussel mod demokratiet, mens venstrepopulismen er gået under radaren. Men den udgør en lige så stor trussel, fordi man forsøger at sætte retssikkerheden og demokratiske spilleregler ud af kraft i en højere sags tjeneste,

som man efter behov kalder feminisme, ligestilling eller ligeværd," siger Marianne Stidsen.

Som eksempler på udviklingen nævner hun de mange sager i forbindelse med MeToo, der i hendes øjne førte til offentlig udskamning af navngivne personer i medierne, uden de var dømt for noget. Og sagerne om kønskvotering i bestyrelser og kulturlivet i de tre lande, hvor Danmark i lektorens øjne indtil videre har haft størst modstandskraft over for den amerikanske indflydelse. I Sverige har identitetspolitikken sågar fået politisk rod fæste hos regeringspartiet Miljøpartiet, hvis kulturminister, Alice Bah Kuhnke, beskyldes for at presse mangfoldigheds- og kønsteorier ind i kulturverdenen. Og det udstiller, at bevægelsen har et politisk potentiale, der skal tages alvorligt, mener Marianne Stidsen.

"Det er en glidebane, at institutioner som Svenska Akademien eller enkeltpersoner ses som skyldige, indtil det modsatte er bevist. Og vi ser,

◀ Svenska Akademien har den seneste tid oplevet stor mediebevågenhed. Protesterne mod akademiet kulminerede offentligt i sidste uge ved en række demonstrationer i Sverige, hvor der blev støttet op om den nu forhenværende sekretær Sara Danius. – Foto: Jonas Ekstromer/Reuters/Ritzau Scanpix.

▶ Hvis det får lov til at udvikle sig uimodsagt, risikerer vi, at vi ser nogle af de samme tendenser som i det gamle Østtyskland. Man overvåger, mistænkeliggør og indberetter alle, der gør eller siger noget, der bare kan mistænkes for at stikke en millimeter ud fra den fælles moralske doktrin.

MARIANNE STIDSEN, LEKTOR PÅ INSTITUT FOR NORDISKE STUDIER OG SPROGVIDENSKAB VED KØBENHAVNS UNIVERSITET

at man åbner for særkriterier, hvor det ikke er kvaliteten, men kønnet, der kvalificerer. Det er et demokratisk problem, fordi det bør være ens præstationer og meritter, der er afgørende," siger hun.

Indtil videre ser det ud, som om Svenska Akademien vil overleve krisen, selvom skandalerne vil sætte et aftryk på omdømmet en rum tid endnu. Og hvis akademiet lykkes med at klare skærene, håber den danske forsker, at det vil inspirere flere til at sige fra.

"Hvis det får lov til at udvikle sig uimodsagt, risikerer vi, at vi ser nogle af de samme tendenser som i det gamle Østtyskland. Man overvåger, mistænkeliggør og indberetter alle, der gør eller siger noget, der bare kan mistænkes for at stikke en millimeter ud fra den fælles moralske doktrin. Og det vil virkeligt være sørgeligt. Vi skal tænke grundigt over, om vi ønsker et moralsk overvågningssamfund," siger hun.

Marianne Stidsen er medlem af Det Danske Akademi, men udtaler sig alene på egne vegne.

Forening: Småligt ikke at støtte grønlandsk forfatter

AF **LISE KABELL SØGAARD**
 lise.soegaard@k.dk

Skal Danmark støtte grønlandsk kunst økonomisk, selvom Grønland i løsrivelsesprocessen fra Danmark har hjemtaget kulturområdet?

Det er det principielle spørgsmål, som sagen om den unge, grønlandske forfatter Niviaq Korneliusen, har rejst. Forfatteren har, som det er blevet belyst her i avisen, fået afslag på arbejdslegat fra Statens Kunstfond med begrundelse i hendes bopæl i Grønland. Niviaq Korneliusen undrer sig selv over afgørelsen, idet hun skriver på dansk, udgiver på forlaget Gyldendal og er

bredt anerkendt i den danske litterære offentlighed – og i øvrigt fik tildelt støttebeløb i form af blandt andet arbejdslegat i 2015 og 2016.

Hun får nu opbakning fra forfatterens interesseorganisation herhjemme, Dansk Forfatterforening, der har 1350 medlemmer.

"I lyset af det særlige forhold, der er mellem Grønland og Danmark, så mener jeg, man bør kunne søge støtte i Danmark, også når man bor i Grønland," siger formand for Dansk Forfatterforening Morten Visby.

Han oplyser, at foreningen har "meget få" medlemmer med bopæl i Grønland. "I princippet giver det jo god mening, at når et område

er hjemtaget, så kan man ikke søge støtte begge steder. Men hvad, når der er en grønlandsk forfatter, som kommer ind på Forfatterskolen og kan søge støtte, mens han går her, men ikke, når han flytter hjem? Blandt andet, fordi det er relativt få personer, det drejer sig om, kan jeg ikke se, hvorfor man ikke skulle kunne søge. Det er ikke noget, der kommer til at vælte det danske støttesystem, og det virker småligt at stå så hårdt på det." Niviaq Korneliusen har klaget til Statens Kunstfond og bedt Legatudvalget for Litteratur redegøre for en anden hjemmel for deres afslag. Klagesagen forventes færdigbehandlet inden for et par uger.

52 ukendte Jorn-værker lå i kælder hos Asger Jorns bror

/ritzau/

Museum Jorn i Silkeborg har fået en stor og opsigtsvækkende gave, som består af en kuffert med 52 hidtil ukendte Jorn-værker, skriver Midtjyllands Avis.

Gennem årtier har kufferten ligget gemt i en frugt-kælder under en terrasse – bag kasser med æbler og barnevogne – i en villa på Helmsvej i Silkeborg. Her boede broderen til Asger Jorn, Vagn Ove Jorn, som døde i 2012.

Nu har Vagn Ove Jorns børn, Marianne og Lars Peter Jorn, overdraget kufferten med 52 håndskårne trykplader til Museum Jorn.

Værkerne i kufferten er fra årene 1933 til 1939 og består

blandt andet af familieportrætter, politiske satirer, en abstrakt komposition og meget mere.

Der er tale om 52 håndskårne, færdige linoleumsplader af Jorn, som er beregnet til at trykke med.

"Det er jo en fuldstændig åbenbaring for os. Det sker normalt hvert andet år, at et enkelt ukendt værk af Jorn bliver fundet. Men de 52 tryk følger en ny dimension til vores forståelse af Asger Jorns arbejde," siger direktøren for Museum Jorn, Jacob Thage, til Midtjyllands Avis.

Museum Jorn viser værkerne på en særudstilling fra den 26. april til den 15. august. Udstillingen kommer til at vise de originale og ny-

▶ Det er jo en fuldstændig åbenbaring for os.

JACOB THAGE, DIREKTØR FOR MUSEUM JORN

fundne plader samt tryk, der er lavet efter dem.

Den største samling af Asger Jorns værker – inklusive hans hovedværk "Stalingrad" – kan ses på Museum Jorn.

Asger Jorn er født den 3. marts 1914 og døde den 1. maj 1973. Han er bror til afdøde billedkunstner og forfatter Jørgen Nash.